

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-178/17-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Mirjane Juričić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća, te više sudske savjetnice Jadranke Jelić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/17-01/259, urbroj: 401-01/04-17-7 od 14. srpnja 2017., radi obnove postupka u predmetu prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 4. listopada 2017.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/17-01/259, urbroj: 401-01/04-17-7 od 14. srpnja 2017.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbačen je prijedlog tužitelja za obnovu postupka okončanog rješenjem Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/17-01/259, urbroj: 401-01/04-17-3 od 12. lipnja 2017., kojim je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Općinskog državnog odvjetništva u Požegi, broj: PPI-DO-6/2017 od 24. ožujka 2017., kojim su tužitelju uskraćene informacije zatražene zahtjevom za pristup informacijama od 12. ožujka 2017.

Tužitelj predlaže spajanje ovog postupka s postupkom povodom podnesene tužbe radi poništenja rješenja tuženika od 12. lipnja 2017., smatrajući da je riječ o istoj upravnoj stvari. Navodi da se u tom predmetu radilo o njegovom zahtjevu za pristup informacijama navodeći koje je sve informacije od nadležnog državnog odvjetništva tražio. Tijelo prvog stupnja je njegov zahtjev odbilo smatrajući da u suštini predstavlja zahtjev za stvaranje nove informacije, a u obrazloženju drugostupanjskog rješenja, čija se obnova traži, tuženik je provodio dokazni postupak te se pozvao na žalbeni postupak, klasa: UP/II-008-07/17-01/316 povodom identičnog zahtjeva za pravo na pristup informacijama. Smatra da se radi o tome da je tuženik prilikom odlučivanja o žalbi u naprijed navedenom predmetu od 12. lipnja 2017. utvrđivao činjenice, a stranci nije dana mogućnost izjašnjavanja što predstavlja razlog za obnovu postupka propisan odredbom članka 123. stavka 1. točka 1. i 5. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.-dalje: ZUP). Navodi da su mu druga državna odvjetništva dostavila informacije koje je tražio odnosno u cijelosti

udovoljila njegovom zahtjevu. Smatra da su povrijeđene odredbe članka 51. kao i članka 30. stavak 1. ZUP-a. Navodi da Povjerenik uopće ne obrazlaže zbog čega smatra da pristup informacijama ne treba omogućiti kad je u slučaju nepostojanja informacije tužitelj tražio da mu se omogući pristup onoj informaciji odnosno preslike iz koje proizlaze podaci koje traži zahtjevom za pristup odnosno presliku više postojećih informacija, odnosno dokumenata iz kojih bi samostalnom obradom došao do traženih informacija čime je počinjena povreda pravila postupka iz članka 98. stavka 5. ZUP-a. Predlaže da se nakon održanog ročišta poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja te navodi da time što je u postupku koji se vodio po identičnom zahtjevu tužitelja pred Općinskim državnim odvjetništvom u Zagrebu pod klasom: UP/II-008-07/17-01/316 izvršen uvid u način vođenja informacija od strane tog državnog odvjetništva, ne znači da je tuženik utvrđivao neke nove činjenice u drugostupanjskom postupku, odnosno provodio ispitni postupak pa da bi tužitelju bilo povrijeđeno pravo na izjašnjavanje. Ističe da je u postupku, čiju obnovu tužitelj traži, utvrđeno da državna odvjetništva ne vode informacije na način kako to zahtijeva tužitelj, zbog čega se očito ne radi o informaciji u smislu odredbe članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13., 85/15.,-dalje: ZPPI). Ne prihvaća zaključak da se na jednostavan i ekonomičan način može doći do traženih informacija, a što je sve detaljno obrazloženo, a činjenica što su pojedina državna odvjetništva izrađivala tražene informacije, iako to nisu bila dužna ne dovodi do zaključka da je u konkretnom slučaju prvostupanjsko tijelo bilo dužno postupiti na navedeni način. Rješenje tuženika, čija se obnova traži, nije doneseno isključivo na temelju postupaka koji su se vodili pred tuženikom, klasa: UP/II-008-08/17-01/290 i klasa: UP/II-008-07/17-01/316, već su dani jasni razlozi zbog čega se ne radi o informaciji kakvu ima u vidu odredba članka 5. stavka 1. točke 3. ZPPI-a. Također navodi da se u konkretnom slučaju radi o neposrednom rješavanju upravne stvari na temelju odredbe članka 50. stavka 1. ZUP-a, jer je na temelju službene evidencije, odnosno upisnika utvrđeno da tijelo ne izrađuje informacije na način koji je to tužitelj tražio. Također nije jasno kako bi to tužiteljevo očitovanje moglo utjecati na drugačiju odluku u ovoj upravnoj stvari jer je Poslovníkom državnog odvjetništva jasno navedeno koje su podatke državna odvjetništva dužna voditi. Predlaže tužbeni zahtjev kao neosnovan odbiti.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Tužitelj je podnio tuženiku, pozivom na odredbe članka 123. stavka 1. točke 1. i 5. ZUP-a, prijedlog za obnovu upravnog postupka okončanog rješenjem tog tijela, klasa: UP/II-008-07/17-01/259, urbroj: 401-01/04-17-3 od 12. lipnja 2017., kojim je odbijena njegova žalba izjavljena protiv rješenja Općinskog državnog odvjetništva u Požegi, broj: PPI-DO-6/2017 od 12. ožujka 2017.

Odredbom članka 123. stavka 1. točke 1. ZUP-a, propisano je da se obnova postupka u kojem je doneseno rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba može pokrenuti na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti u roku od tri godine od dana dostave rješenja stranci ako se sazna za nove činjenice ili se stekne mogućnost da se upotrijebe novi dokazi koji bi, sami ili u vezi s već izvedenim i upotrijebljenim dokazima, mogli dovesti do drugačijeg rješenja da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni, odnosno upotrijebljeni u prijašnjem postupku, a stavkom 1. točkom 5. istog članka Zakona, propisano da se obnova postupka može pokrenuti ako osobi koja je trebala sudjelovati u svojstvu stranke nije bila dana mogućnost sudjelovanja u postupku.

Člankom 126. stavkom 1. navedenog Zakona, propisano je da kad nadležno tijelo primi prijedlog za obnovu postupka, dužno je ispitati je li prijedlog pravodoban i izjavljen od ovlaštene osobe te je li okolnost na kojoj se prijedlog temelji učinjena vjerojatnom. Ako ti uvjeti nisu ispunjeni, nadležno tijelo odbacit će prijedlog rješenjem.

Prema ocjeni Suda, pravilan je zaključak tuženika da tužitelj u konkretnom slučaju nije

naveo koje bi to nove činjenice ili dokazi da su bili upotrijebljeni u postupku mogli dovesti do drugačijeg rješenja ove upravne stvari da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni odnosno upotrijebljeni u prijašnjem postupku. Također, pravilno tuženik zaključuje da to što je tuženik u drugom predmetu ostvarivanja prava na pristup informacijama izvršio uvid u način vođenja podataka drugog tijela javne vlasti nema značenje provođenja ispitnog postupka u smislu odredbe članka 51. ZUP-a niti izvođenja dokaza radi utvrđivanja činjeničnog stanja u smislu odredbe članka 58. stavka 1. ZUP-a u kojem slučaju bi tužitelj trebao imati na raspolaganju ZUP-om propisana procesna jamstva na koja se poziva u tužbi.

Dakle, imajući u vidu navedeno, nije bilo osnova za obnovu postupka pozivom na odredbu članka 123. stavka 1. točke 1. i 5. ZUP-a, jer tužitelj okolnostima na kojima se temelji prijedlog za obnovu postupka nije učinio vjerojatnim.

Po ocjeni ovoga Suda, postupak obnove proveden je sukladno relevantnim propisima općeg postupovnog propisa citiranim u obrazloženju osporenog rješenja te su dani valjani razlozi za odbacivanje prijedloga tužitelja za obnovu postupka, a osporeno rješenje, suprotno tvrdnji tužitelja, obrazloženo je kako to nalaže odredba članka 98. stavka 5. ZUP-a.

Ostali prigovori koji se u suštini odnose na zakonitost rješenja čiju obnovu tužitelj traži ovaj Sud je već ocijenio u predmetu koji se vodi pod brojem UsII-163/17, u kojem su dani razlozi iz kojih Sud smatra da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Kako je u konkretnom slučaju sporna samo primjena prava, to je Sud riješio spor bez rasprave.

Na kraju, treba reći da nije osnovan niti prijedlog tužitelja da se ovaj postupak spoji s postupkom koji se vodi povodom podnesene tužbe ovom Sudu protiv rješenja tuženika od 12. lipnja 2017., jer da se radi o istoj upravnoj stvari. Naime, prema odredbi članka 3. stavka 1. točke 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.-dalje: ZUS), predmet upravnog spora je ocjena zakonitosti pojedinačne odluke kojom je javnopravno tijelo odlučilo o pravu, obvezi ili pravnom interesu stranke u upravnoj stvari (upravni akt) protiv koje nije dopušteno izjaviti redoviti pravni lijek. Dakle, iz navedenog članka Zakona proizlazi da se upravni spor vodi protiv pojedinačne odluke (upravnog akta), pa se stoga jednom tužbom u upravnom sporu može pobijati jedan upravni akt.

S obzirom na navedeno trebalo je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 4. listopada 2017.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Mirjana Juričić, v.r.